

Голові конкурсної комісії з добору кандидатів на посади членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг

Котко В.Г.

Громадянина

Магльованного Євгена Вікторовича

zareestrovanoogo za adresoju

[Redacted signature area]

Заява

Прошу дозволити мені взяти участь у відкритому конкурсному відборі на зайняття посади члена Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Моє бажання взяти участь у конкурсному відборі зумовлено наявністю професійної компетенції практичного досвіду у цій сфері та бажанням удосконалення державного регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Я вважаю, що на даний час роль регулятора у сферах природних монополій надзвичайно важлива. Електрична та теплова енергія, газ, вода та водовідведення складають той комплекс ресурсів без якого не можливо існування суспільства у тому вигляді, як це є зараз як на рівні кожного домогосподарства, так і промисловості в межах країни.

З іншого боку вищезазначені ресурси постачаються за допомогою мереж, що перебувають у стані природних монополій, тобто у споживачів

Магльованний Є.В.

відсутні альтернативні можливості їх отримувати на конкурентних принципах. А природні монополії, проводячи свою діяльність, схильні до певних негативних тенденцій, вплив яких потрібно контролювати. Передусім це відсутність стимулів щодо підвищення ефективності своєї роботи через відсутність конкурентів, чого в принципі не може бути в конкурентних умовах. Також слід відзначити негативну можливість природних монополій до створення дискримінації у питанні доступу до мереж як суб'єктів що виробляють ресурси, так і споживачів. Недопущення у діяльності природних монополій цих негативних аспектів одне із важливих завдань регулятора.

Найбільш важливою, на мою думку, є роль регулятора у досягненні справедливості. Часто у енергопостачальних та транспортуючих компаній, споживачів та держави інтереси не співпадають і навіть є діаметрально протилежними і завдання регулятора полягає у досягненні найбільш справедливого співвідношення та балансу інтересів усіх учасників процесу.

Зрозуміло, що у такій діяльності завжди будуть сторони, які будуть вважати, що їх інтересами знехтували. Тому важливо при прийнятті рішень спиратися на глибокі фахові аналітичні дослідження при прийнятті рішень, а також забезпечувати прозорість прийняття рішень і інформувати усіх учасників процесу про аргументи на користь прийняття будь-якого рішення і головне, про можливі альтернативи і причини їх відхилення. Як приклад невиваженого рішення регулятора я можу навести спробу встановити непомірно високі ставки за нестандартне приєднання до електромереж, рівень яких, на мою думку не має економічного підґрунтя. Крім того, при застосуванні таких ставок приєднання, завдається шкода як споживачам, так і загально-суспільному інтересу, оскільки створюється тенденція до забезпечення споживачів власними генеруючими потужностями. Встановити і експлуатувати власну когенерацію за таких ставок, стало б значно дешевше від приєднання до електромережі. Тобто існувала б загроза до хаотичної децентралізації електропостачання.

Наявність енергетичних ринків у газовій та електроенергетичній сфері також потребує наявності незалежного арбітра, яким і повинен виступати регулятор. Відхід від «ручного» регулювання у цих сферах одна із головних вимог Третього енергетичного пакету. Ринкові відносини передбачають наявність дієвої конкуренції як на стадії виробництва ресурсу, так і на стадії постачання. Мережі ж повинні бути відокремлені від виробництва і постачання і перебувають у стані природної монополії.

Щодо методів регулювання як ринкових відносин, так і природних монополій, то головні з них регулювання тарифів для природних монополій, встановлення умов діяльності ринків у відповідних конкурентних сегментах,

ліцензування та ліцензійний контроль, а також моніторинг як ринкового, так і монопольного сегменту.

Окремо, необхідно виокремити сфери комунальних послуг – централізованого теплопостачання, водопостачання та водовідведення. Ці сфери на даний час перебувають у стані перманентної системної кризи. Цьому є кілька причин. Якщо газова та електроенергетична сфера у своєму складі має більшу частку побутових споживачів, то сфера комунальних послуг в основному обслуговує населення. Як свідчить практика психологічне сприйняття споживачів до цих ресурсів більше як до права, яке держава зобов'язана їм надавати, ніж як для товару, за який потрібно вчасно платити справедливую ціну.

Не в останню чергу, це склалося через вибудовану державою системою прав і обов'язків. Так, обмежити або відключити централізоване постачання теплової енергії і води для окремих побутових споживачів практично не можливо, а на заборгованість по цим послугам не накладалася пеня. У новому Законі України «Про житлово-комунальні послуги» встановлено пеню, але її розмір символічний. Це і приводить до того, що споживачі не 100% оплачують послуги, що викривлює економіку підприємств.

Крім того, тарифна політика вибудована таким чином, що до тарифів закладаються лише витрати нормативні витрати, а по факту підприємства мають вищі витрати, що складаються не за рахунок безгосподарності або зловживань, а за рахунок вкрай незадовільного технічного стану виробничих засобів. Джерела для того щоб виправити цю ситуацію, наприклад, за рахунок сторонніх інвестицій, у підприємств відсутні.

Окремо слід відзначити викривлення у функціонуванні розподільних рахунків на підприємствах теплопостачання. Баланс інтересів у цьому питанні зміщений на користь НАК «Нафтогазу», а підприємствам теплоенергетики кошти залишаються, як правило, лише на виплату заробітної плати та податків. Підприємства не мають змоги проведення поточних ремонтів, не говорячи про капітальні ремонти.

Таким чином, можливо зробити висновок, що цей сегмент регульованих підприємств є досить складним і регулятору потрібно приймати виважені рішення для покращення ситуації у галузях тепло- водопостачання та водовідведення з урахуванням необхідності залучення значного обсягу інвестицій на оновлення основних фондів.

З урахуванням викладеного, необхідно відмітити, що на Членів НКРЕКП покладається надзвичайно висока відповідальність, тому вони повинні мати з одного боку високу професійну компетенцію як фахову, так і набуту у ході

своєї діяльності, мати високі морально-етичні якості та відчуття справедливості. Крім того, члени НКРЕКП повинні мати високу здатність до сприйняття та оперування новою інформацією, гарні аналітичні здібності та здатність приймати виважені рішення в умовах обмежених ресурсів. Також не останню роль відіграють високі організаторські та лідерські здібності.

На мою думку, я маю достатньо здібностей, компетенції та досвіду для того щоб якісно виконувати завдання, покладені на Члена НКРЕКП, бажаю та можу принести значну користь для суспільства на цій посаді.

22.02.2018

Магльованний Є.В.